

NILS HENRIK ASHEIM
HORNFLOWERS

LINNAEA BOREALIS

NYNORSK
MESSINGKVINTETT

NILS HENRIK ASHEIM HORNFLOWERS

I vår tid vil poeten Keats' kjente dictum «skjønnhet er sannhet, sannhet skjønnhet» kanskje høres som en tapt drøm, men i Nils Henrik Asheims samling *Hornflowers* finnes remedier for nåtidige ører. Asheim er ikke en skjønnhetstilbedende estetiker på samme måte som Keats, men gjennom poetiske komposisjoner undersøker han oppfatninger av hva som er vakkert.

I dag fremstår skjønnhet og sannhet nærmest som motsetninger – sannheter strides om og går i oppløsning, mens virkeligheten kan fremstå som alt annet enn skjønn. Også verkene på denne utgivelsen, fremført av NyNorsk Messingkvintett, er fulle av motsetninger. Sankede fragmenter, klanger, mønstre, ord og dikotomier brukes som byggesteiner, frigjort fra opprinnelig kontekst og spent sammen i overraskende og kraftfulle konstellasjoner. Asheim har også navngitt flere av

stykkene med oksymoroniske titler, som *Burning Ice*, *Singing Stones* og *Scream Soft*, og inviterer dermed lytteren til å reflektere over meningsbrytninger og usannsynlige sammensetninger. Messing-instrumentene får okkupere og utforske rom vi vanligvis ikke hører dem innta – avkledd og lekende – og deres åpenbare naturlige plass og tilhørighet i disse konstruksjonene er både forundrende og befriende. Det er nettopp i overraskelsene, i kontrastene, i avstanden mellom byggesteinene og i fugematerien som holder dem sammen at denne musikkens egenart og taktilitet avdekkes. Slik skaper Asheim en egen musikalsk lyrikk hvor skjønnheten og sannheten avdekkes gjennom motsetninger og usannsynligheter.

Singing Stones (2017) er sammensatt av fragmenter hentet fra Stephane Mahus (d. 1541) femstemmige versjon av Lutherkoralen *Ein feste Burg ist unser Gott*. Mellom messing og orgel deles og brytes det harmoniske materialet, som en disseksjon av et velkjent klanglandskap. I denne brytningen blir materialet tydeligere, slik at man

legger merke til de enkelte 'syngende' byggesteinene. Lytteren oppdager salmematerialet på ny. Om verket skriver Asheim selv: «Jeg forestiller meg at ytterpunktene av lydspekteret på den ene siden er urørbare katedralsteiner og på den andre siden lyden av kolliderende biler, krøllet jern. Det bygde og det ødelagte.» Det er nettopp avstanden mellom byggesteinene, fugene og skjøtene, som gir hver enkelt stein form og mening i helheten.

Singing Stones ble uroppført 18. november 2017 i Bragernes kirke. Verket var bestilt av NyNorsk Messingkvintett, med støtte fra Norsk kulturråd.

Tittelverket *Hornflowers* (2019) er en slags musikalsk skissebok i botanikk, med 22 episoder som hver har fått navn fra blomster i den norske fjellfloraen. Asheim beskriver at han søkte «en skjør, florlett klang – det motsatte av den massive lyden vi gjerne forbinder med messingensemblet», og han lot en blomsterallegori og minner om vekster fra fjellturer i Valdres og Jotunheimen være med på å forme verket

underveis i hans arbeide. Mange kontemporære kunstnere er opptatt av naturmangfold, økologisk nedbrytning og menneskenes rolle i klimakrisen, og man kan knapt skildre landskap og natur uten at assosiasjoner til denne store tragedien vekkes hos publikum. Asheims tilnærming synes nærmest religiøs i den oppmerksomhet han gir til hver enkelt blomst og dens egenart. Musikerne leser opp de universelle latinske botaniske navnene, som for å definere og opphøye de små blomstene som hellige skapninger. Selve verktittelen refererer til en ikke-eksisterende vekst, Hornflowers. Det er nærliggende å lese den som et pek mot horninstrumentene og blåserne som verket er skrevet for, men det oppdiktede navnet har også en mytologiserende effekt. Man får tenke over de arter som ikke finnes og de som kanskje snart ikke lenger vil finnes, det skjøre og skjønnne mangfold. De drømmeaktige episodene i verket gjenspeiler dette. Deler av stykket spilles med øvingssordin slik at uvante spekter av messingens tonefarger bringes frem. Lyden av pust, stemmer

og mekanikk tydeliggjøres slik at en kommer nærmere musikkens opphav og disse instrumentene, som vi er så vant til å høre i høytklingende toner fra orkestrenes bakre rekker. Endelig kommer deres egne elegante skjørhet og mangfold frem.

Hornflowers ble bestilt av NyNorsk Messingkvintett, med støtte fra Norsk kulturråd, og verket ble uroppført på Bergen Kirkeautunnale / Brasswind-festivalen, i Johanneskirken, 28. september 2019.

Uforenligheten i tittelen *Burning Ice* kommer lydlig til uttrykk som strukturelle og harmoniske spenninger. Asheim beskriver grunnideen med stykket som «forestillingen om bevegelsen i det frosne». Man kan se for seg messinginstrumentene som en isblokk av krystaller eller mønster og med indre spenninger – én harmonisk blokk, eller akkord, som skifter, tone for tone, i sakte bevegelse. Slagverket er en friere bevegelse som virker på 'isen' før det etterhvert smelter sammen med messingharmonikken i lagvise mønstre

med ulike kraftfulle spenninger. Man aner en slags sirkulær melodi som beveger seg uavhengig av underlaget. Forløsning kommer i form av pauser og stillhet i sakte partier hvor lytteren får tid til å bli fortrolig med den skjærende eller dirrende harmonikken.

Burning Ice ble bestilt av Arctic Brass og uroppført i anledning av at Asheim var festspillkomponist ved Festspillene i Nord-Norge 19. juni 1999.

Med verket *Scream Soft* for tuba og slagverk undersøker Asheim tinglighet og menneskelig tilstedeværelse. Tubaen personifiseres, og gjennom ulike teknikker som snakking og synging inn i instrumentet oppstår en hybrid – halvt menneskestemme og halvt instrument. Tubaisten bruker også en *loop station* og flere elektroniske effekter for å forlenge og utvide komplekse klanger, såkalte *multiphonics*, som skapes i møtet mellom stemme og tubatone. Slagverket danner en slags kulisser eller et landskap som innrammer tubaens sentrale og utforskende rolle. Som tit-

telen indikerer, oppfattes ikke verkets 'skrik' som et dynamisk klimaks, men snarere som en uforløst innadvendt eller implosiv monolog.

Scream Soft ble skrevet for Øyvind Grong og Ivar Atle Fjordheim. De to uroppførte stykket på Tou Scene under NuMusic-festivalen 20. september 2002. Denne unike kunstfabrikken i det nedlagte Tou bryggeri i Stavanger var da i sin aller første utviklingsfase.

Griegs Akkord, opprinnelig skrevet i anledning Grieg-jubileet i 1993, tar utgangspunkt i en frase fra *Solveigs Sang*, fra Edvard Griegs musikk til *Peer Gynt*. Asheim beskriver at han lot seg inspirere av den karakteristiske fallende harmonikken i to perioder på 3 og 4 takter. Dette bruker han til å skape et klangaggregat for 12 messingblåsere og harpe, hvor 18 akkorder passerer forbi, og ny harmonikk oppstår når de overlapper hverandre. Bevegelsene i klangen skjer i ulike tempi på forskjellige nivåer, slik at nye klanger og melodier dannes underveis. Effekten er vakker, dramatisk

og tidvis nærmest *unheimlich*, eller 'uhyggelig', når Griegs egne elementer passerer som musikalske gjenferd gjennom klangsløret. På slutten av stykket fremkalles 'det griegske ledemotiv', det lille tre-toners-temaet kjent fra flere av Griegs komposisjoner. Men her spilles det i naturtone-versjon, av hornet, og minner lytteren om Griegs høsting og bruk av folketonen. Hvor Grieg romantiserte folkemusikken og dens relasjon til naturen ved å løfte den til et nærmest allegorisk nivå, henter Asheim på denne måten musikken tilbake til naturen.

Griegs Akkord ble bestilt av Kristiansand Kammermusikkfestival og uroppført der 30. juni 1993. En grundig omarbeidet versjon ble uroppført ved åpningen av Grieg-jubileet 2007 i Tromsø.

NINA NIELSEN

FILIPENDULA

MJØDURT

NILS HENRIK ASHEIM HORNFLOWERS

In our time, the poet Keats' famous adage "beauty is truth, truth beauty" might sound like a lost dream, but Nils Henrik Asheim's collection *Hornflowers*, reimagines this relationship and brings hope to contemporary ears. Asheim is not a beauty-worshipping esthetician in the same way as Keats, but he examines the idea of beauty through poetic compositions.

Today, beauty and truth appear almost as opposites – truths are disputed and dismantled, while reality can come across as anything but beautiful. The works on this release, performed by the NyNorsk Brass Quintet, are also full of contradictions. Collected fragments, sounds, patterns, words, and dichotomies are utilized as building blocks, freed from their original context and strung together in surprising and powerful constellations. Asheim has also given several of the pieces oxymoronic titles, like *Burning*

Ice, *Singing Stones*, and *Scream Soft*, and by this invites the listener to reflect upon differences of opinion and improbable compilations. The brass instruments occupy and explore spaces we do not normally hear them occupy – undressed and playful – and their obvious natural place and inclusion in these constructions is both astonishing and liberating. It is precisely in the surprises, in the contrasts, in the distance between the building blocks and the grout that holds them together, that the uniqueness and tactility of this music is revealed. In this way, Asheim creates his own musical lyricism where beauty and truth are exposed through contradictions and improbabilities.

Singing Stones (2017) is comprised of fragments taken from Stephane Mahu's (lived c. 1480-1541) five-part version of the Lutheran chorale *Ein feste Burg ist unser Gott*. The harmonic material is divided and split between the brass and organ, like a dissection of a well-known soundscape. In this refraction, the material becomes clearer, so

that one notices the individual "singing" building blocks. The listener rediscovers the hymn material. About the work, Asheim writes, "I imagine that the extremes of the sound spectrum, on one hand are the untouchable cathedral stones and on the other, the cacophony of colliding cars, twisted iron. The erected and the destroyed." It is precisely the distance between the building blocks, the grout, and the joints that gives each and every stone shape and meaning in its completeness.

Singing Stones was premiered on 18 November 2017 in Bragernes Church. NyNorsk Brass Quintet commissioned the work, with support from Arts Council Norway.

The title work *Hornflowers* (2019) is a kind of musical botany sketchbook, with 22 episodes, each named after flowers found in Norwegian mountain flora. Asheim expresses that he sought "a fragile, lithe sound – the opposite of the massive resonance we tend to associate with a brass ensemble," and he let a flower allegory and memories

of plants seen on mountain hikes in Valdres and Jotunheimen help shape the piece during his process. Many contemporary artists are concerned with biodiversity, ecological degradation, and humanity's role in the climate crisis, and one can hardly portray landscapes and nature without conjuring up associations of this great tragedy. Asheim's approach seems almost devotional in the attention he gives to each flower and its uniqueness. The musicians recite the universal Latin botanical names, as if to define and exalt these tiny flowers as sacred creatures. The title of the work refers to a non-existent plant, Hornflowers. It is palpable to read this title as a sort of homage to horn instruments and the winds for which the work was written, but the fictional name also has a mythologizing effect. It makes one think about species that do not exist and those that may soon no longer exist, this fragile and beautiful diversity. The dreamlike episodes in the work reflect this. Parts of the piece are played with practice mutes so that unfamiliar spectrums of

brass tones are brought to the fore. The sound of breathing, voices, and mechanics is clarified such that one becomes closer to the origin of the music and of these instruments, which we are so used to hearing in powerful tones from the back rows of the orchestra. Finally their own elegant fragility and diversity emerge.

Hornflowers was commissioned by the NyNorsk Brass Quintet, with support from Arts Council Norway, and was premiered at the Bergen Kirkeautunnale/BrassWind festival, at St. John's Church, 28 September 2019.

The incompatibility within the title *Burning Ice* is expressed as structural and harmonic tensions. Asheim describes the basic idea of the piece as "the notion of movement in the frozen." One can imagine the brass instruments as an ice block of crystals, or a pattern, and with internal tension – one harmonic block, or chord, which changes, tone by tone, in slow motion. The percussion is a freer gesture that acts on the "ice" before

it eventually melts into the brass harmonies' layered patterns with their varying, powerful tension. One senses a kind of circular melody that progresses independently of the surface. Redemption comes in the form of pauses and silence in slower parts where the listener's ears have time to become acquainted with the cutting or vibrating harmonies.

Burning Ice was commissioned by Arctic Brass and premiered on the occasion of Asheim's appointment as festival composer at the Arctic Arts Festival in Northern Norway on 19 June 1999.

Asheim examines objectivity and human presence with *Scream Soft* for tuba and percussion. The tuba is personified, and through various techniques such as speaking and singing into the instrument, a hybrid emerges – half human voice and half instrument. The tuba player also uses a loop station and several electronic effects to lengthen and develop complex sounds, so-called multiphonics, which are created when the voice and tuba tone meet. The per-

cussion creates a sort of backdrop or landscape that frames the central and exploratory role of the tuba. As the title indicates, the work's "scream" is not perceived as a dynamic climax, but rather as an unresolved introverted or implosive monologue.

Scream Soft was written for Øyvind Grong and Ivar Atle Fjordheim. They premiered the piece at Tou Scene during the NuMusic festival on 20 September 2002. This unique art factory in the out-of-service Tou Brewery in Stavanger was then in its early development phase.

Griegs Akkord, originally written on the occasion of the Grieg Jubilee in 1993, is based on a phrase from *Solveig's Song*, from Edvard Grieg's incidental music to *Peer Gynt*. Asheim recounts that he was inspired by the characteristic falling harmony over two sequences of 3 and 4 bars, respectively. He uses this to create a sound cluster for 12 brass players and harp, where 18 chords pass by, and new harmonies result when they overlap.

The motion in the sound takes place in different tempi at different levels, so that fresh sounds and melodies are formed along the way. The effect is beautiful, dramatic and at times almost *unheimlich*, or eerie, when Grieg's own elements act as musical ghosts passing through the soundscape. At the end of the piece, the "Grieg leitmotif" springs forth, the small three-note theme known from several of Grieg's compositions. But here that theme comes out in the horn and its natural harmonics, bringing to mind Grieg's harvesting and use of folk song. Whereas Grieg romanticized folk music and its relation to nature by elevating it to an almost allegorical level, Asheim brings the music back to nature in this way.

Griegs Akkord was commissioned by the Kristiansand Chamber Music Festival and was premiered there on 30 June 1993. A thoroughly reworked version was premiered at the opening of the Grieg Jubilee 2007 in Tromsø.

NINA NIELSEN

FJELLSYRE

HORNFLOWERS

Fjellmarikåpe
Linnea
Myrsnelle
Olavsstake
Tiriltunge
Fjellforglemmegei
Myk kråkefot
Høyfjellsklokke
Tettegras
Issoleie
Rosenrot
Bekkesildre
Duskmyrull
Svartkurle
Mjødurt
Fjellsveie
Mogop
Sauetelg
Rød jonsokblom
Fjellsyre
Olavsskjegg
Kattefot

Alchemilla alpina
Linnaea borealis
Equisetum palustre
Moneses uniflora
Lotus corniculatus
Myosotis decumbens
Lycopodium clavatum
Campanula uniflora
Pinguicula vulgaris
Ranunculus glacialis
Rhodiola rosea
Saxifraga rivularis
Eriophorum angustifolium
Nigritella nigra
Filipendula ulmaria
Hieracium alpinum
Pulsatilla vernalis
Dryopteris expansa
Silene dioica
Oxyria digyna
Asplenium septentrionale
Antennaria dioica

NILS HENRIK ASHEIM KOMPONIST

Gjennom en mangesidig karriere har Nils Henrik Asheim (f. 1960) kombinert sitt komposisjonsvirke med arbeid som organist og utøver, kurator, og kunstnerisk og kreativ leder i organisasjoner og prosjekter for ny musikk.

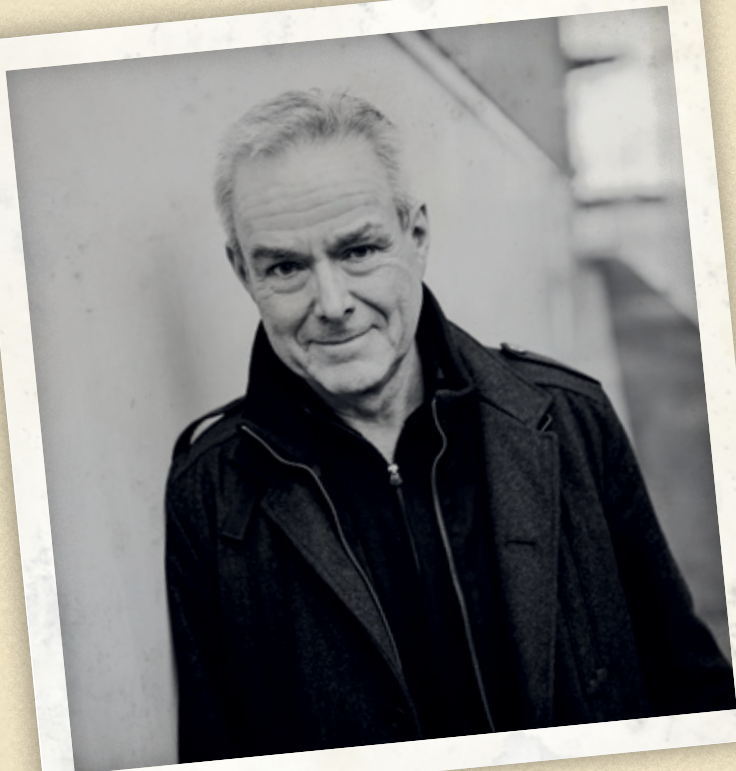
Som både komponist og utøver har Asheim stadig samarbeidet med utøvere innen jazz, klassisk, støymusikk, elektronika og kirkemusikk. Hans åpenhet og fordomsfrihet preger både hans grensesprengende produksjoner og hans relasjoner til ulike kunstmiljø. Gjennom organist- og utøverrollen representerer han den befriende kombinasjonen av solid virtuositet og ubekymret lekenhet.

Som verkene i denne utgivelsen demonstrerer, eksperimenterer Asheim gjerne med harmoniske komponenter og klanglig taktilitet. Det kommer kanskje naturlig for en organist – Asheims

komposisjoner kjennetegnes av en sensibilitet for klangrom, både i instrumenter og konsertlokaler, overtoner og det rike lydspektrum som varierer avhengig av nærhet og avstand.

Asheim har fire tidligere utgivelser på LAW0 Classics: *Mazurka – Remaking Chopin* (LWC1016), *Mazurka – Researching Chopin* (LWC1049), *Edvard Grieg: Ballade / Geirr Tveitt: Hundrad hardingtonar* (LWC1151) og *Grader av hvitt* (LWC1206).

Asheim er utdannet ved Norges musikkhøgskole og Sweelinck-akademiet ved konservatoriet i Amsterdam. For sin kunstneriske innsats har han vunnet atskillige prestisjetunge musikk- og kulturpriser, som Nordisk råds musikkpris, Spellemannsprisen og Norsk Komponistforenings «Årets verk», Lindemanprisen, Edvard-prisen, Arne Nordheims komponistpris og 2. pris ved Unescos «Rostrum» i Paris. Han er tildelt både Stavanger kommunes og Stavanger Aftenblads kulturpris, og i 2018 ble han utnevnt til ridder av Den Kongelige Norske St. Olavs Orden.

NILS HENRIK ASHEIM COMPOSER

Throughout a versatile career, Nils Henrik Asheim (b. 1960) has combined his compositional craft with work as an organist and performer, curator, and artistic and creative leader in organizations and projects for new music.

Both as a composer and performer, Asheim has frequently collaborated with performers in jazz, classical, noise music, electronics, and church music. His candor and open-mindedness characterize both his groundbreaking productions and his relationships with various art environments. Through his role as organist and performer, he represents the liberating combination of solid virtuosity and carefree playfulness.

As the works on this release demonstrate, Asheim likes to experiment with harmonic components and sonic tactility. It may come naturally to an

organist – Asheim's compositions are characterized by a sensitivity for the sound space, both with instruments and in concert halls, harmonics, and the rich sound spectrum that varies depending on proximity and distance.

Asheim has four previous releases on the LAWO Classics label: *Mazurka – Remaking Chopin* (LWC1016), *Mazurka – Researching Chopin* (LWC1049), *Edvard Grieg: Ballade / Geirr Tveitt: Hundrad hardingtonar* (LWC1151) and *Degrees of White* (LWC1206).

Asheim is a graduate of the Norwegian Academy of Music and the Sweelinck Academy at the Amsterdam Conservatory. He has won several prestigious music and culture prizes for his artistic efforts, such as the Nordic Council Music Award, a Norwegian Grammy Award (Spellemannprisen), the Norwegian Society of Composers "Work of the Year," the Lindeman Prize, the Edvard Prize, the Arne Nordheim Composer Prize, and 2nd prize at UNESCO's Rostrum Competition in Paris. He has been awarded both Stavanger mu-

nicipality's and *Stavanger Aftenblad's* culture prize, and in 2018 he was appointed Knight of the Royal Norwegian Order of St. Olav.

NYNORSK MESSINGKVINTETT

Erlend Aagaard-Nilsen—trompet
Jørgen Arnesen—trompet
Daniel Weiseth Kjellesvik—horn
Ingebjørg Bruket—trombone
Berger Iver Færder—tuba

NyNorsk Messingkvintett satser på ny, norsk musikk og genre-overskridende prosjekter, og har siden debuten i 2016 urfremført hele 26 verk av komponister som Therese Birkelund Ulvo, Nils Henrik Asheim og Marcus Paus. De har også stått for norgespremierer på verk av James Tenney og Gerard Gri-sey. Gjennom samarbeid med artister som Tora Augestad, organist Anders Eidsten Dahl, bandoneonist Per Arne Glorvigen, skuespiller Ivar Nergaard og kontratenor Sean Bell har de skapt seg et repertoar med et variert og særegent lydbilde.

NyNorsk Messingkvintett har gjestet festivaler som Only Connect Festival of Sound, BrassWind, Bergen Kirkeau-

tunnale og Egil Hovland-festivalen, og var høsten 2019 på turné til Helsinki og Tallinn. De har utviklet flere egne konsertproduksjoner i krysningsfeltet mellom samtidsmusikk, litteratur og scenekunst, der blant annet Ole Paus og Kjartan Fløgstad har bidratt med nye tekster.

NYNORSK BRASS QUINTET

Erlend Aagaard-Nilsen—trumpet
Jørgen Arnesen—trumpet
Daniel Weiseth Kjellesvik—horn
Ingebjørg Bruket—trombone
Berger Iver Færder—tuba

NyNorsk Brass Quintet focuses on new, Norwegian music and genre-crossing projects, and since its debut in 2016 has premiered as many as 26 works by composers such as Therese Birkelund Ulvo, Nils Henrik Asheim, and Marcus Paus. The ensemble has also given Norwegian premieres of works by James Tenney and Gerard Grisey. They have created a repertoire with a varied and distinctive soundscape through collaborations with artists such as Tora Augestad, organist Anders Eidsten Dahl, bandoneonist Per Arne Glorvigen, actor Ivar Nergaard, and countertenor Sean Bell.

NyNorsk Brass Quintet has appeared at festivals such as Only Connect

Festival of Sound, BrassWind, Bergen Kirkeautunnalen, and the Egil Hovland Festival, and in the autumn of 2019 toured Helsinki and Tallinn. They have developed several of their own concert productions that lie at the intersection between contemporary music, literature, and performing arts, and where Ole Paus and Kjartan Fløgstad, among others, have contributed new texts.

CHRISTIAN EGGEN DIRIGENT

Dirigenten, komponisten og pianisten Christian Eggen er en av de mest innflytelsesrike skikkelsene i norsk musikk. Hans aktiviteter omfatter samtidsmusikk, genreoverskridende prosjekter, installasjoner, dramaproduksjoner for radio og tv, film, teater, jazz, opera og klassisk musikk.

Som dirigent er han kjent som en av Europas fremste tolkere av samtidsmusikk, og han har jobbet tett sammen med komponister som Morton Feldman, John Cage og Helmut Lachenmann. Som kunstnerisk leder for Oslo Sinfonietta har han vært med på å utvikle det norske sinfonietta-repertoaret siden 90-tallet. Han opptrer regelmessig i Europa med ensembler som Ensemble MusikFabrik og Ensemble InterContemporain, og han arbeider med orkestre som Oslo Filharmoniske Orkester, Orchestra Filarmonica della Scala i Milano og Royal Philharmonic i London.

Eggen har skrevet musikk for et stort spenn av besetninger. Hans første opera *Franz Kafka Pictures* fikk sin premiere ved Den Norske Opera høsten 2013, mens deler av verket har vært fremført siden 2009.

Som pianist er Eggen internasjonalt anerkjent for sine tolkninger av Mozart og Carl Nielsen – sistnevnte er presentert på innspillingen *Carl Nielsen: Piano Music* på plateselskapet Victoria.

Christian Eggen medvirker på en lang rekke innspillinger innen alle aspekter av sitt omfattende musikalske virke. Han var festspillmusiker under Festspillene i Bergen i 2007 og ble utnevnt til kommandør av St. Olavs Orden for sitt arbeid med samtidsmusikk i Norge og internasjonalt.

CHRISTIAN EGGEN CONDUCTOR

Conductor, composer, and pianist Christian Eggen is one of the most influential figures on the Norwegian music scene. His projects range from contemporary music, cross-genre productions, installations, radio and television drama productions, film, and theater, to jazz, opera, and classical music.

As a conductor, he is known as one of Europe's foremost interpreters of contemporary music, and he has worked closely with composers such as Morton Feldman, John Cage, and Helmut Lachenmann. As artistic director of the Oslo Sinfonietta, he has been involved in developing Norwegian sinfonietta repertoire since the 1990s. He performs regularly in Europe with ensembles such as Ensemble MusikFabrik and Ensemble InterContemporain, and he works with orchestras such as the Oslo Philharmonic Orchestra, Orchestra Filar-

monica della Scala in Milan, and the Royal Philharmonic in London.

Eggen has written music for a wide range of ensembles. His first opera *Franz Kafka Pictures* premiered at the Norwegian National Opera in the autumn of 2013, while parts of the work have been performed since 2009.

As a pianist, Eggen is internationally recognized for his interpretations of Mozart and Carl Nielsen - the latter presented on the recording *Carl Nielsen: Piano Music* on the Victoria label.

Christian Eggen is a participant on a large number of recordings in all aspects of his extensive musical career. He was a festival musician during the Bergen International Festival in 2007 and was appointed Commander of the Royal Norwegian Order of St. Olav for his work with contemporary music in Norway and abroad.

ANDERS EIDSTEN DAHL ORGEL

Anders Eidsten Dahl er utdannet kantor ved Norges musikkhøgskole, med Terje Winge som lærer. Etter studier med Kåre Nordstoga avla han diplom-eksamen i solistisk orgelspill samme sted, og i 2003 avsluttet han to års studier med Hans Fagius i solistklassen ved Det Kgl. Danske Musikkonservatorium i København med debutkonserter i København og Oslo. Eidsten Dahl er ettertraktet som orgelsolist, kammermusiker og cembalist, og har holdt orgelkonserter på festivaler i en rekke europeiske land. Hans repertoar spenner fra barokken fram til vår egen tid, med hovedvekt på J.S. Bach og musikk fra den romantiske orgeltradisjonen. Siden 2001 har Eidsten Dahl vært ansatt som kantor i Bragernes kirke i Drammen, hvor han blant annet har det kunstneriske og administrative ansvaret for orgelkonsertseriene i kirken. Han har utgitt en rekke kritikerroste plater på LAWO Classics og mottatt arbeidssti-

pend for yngre kunstnere fra Statens kunstnerstipend. Han underviser også som førsteamanuensis i orgel ved Norges musikkhøgskole.

SUNNIVA RØDLAND HARPE

Sunniva Rødland er en allsidig og innovativ musiker som opptrer over hele landet, med base på Nesodden utenfor Oslo. Hun har diplomutdanning fra Norges musikkhøgskole hvor hun studerte med Willy Postma, og med samtidsmusikkprosjektet *Let the Harp Sound!* gjennomførte hun det kunstneriske doktorgradsprogrammet ved samme institusjon. Rødland har urfremført 16 soloverk for harpe og hatt langvarige samarbeid med mange komponister. Hun har vært solist ved en rekke anerkjente festivaler, som The World Harp Congress, Angelica Festival og Ultima. Rødland har optrådt som solist med orkestre som Trondheim Symfoniorkester, Det Norske Blåseensemble og Kringkastingsorkestret. Hun har samarbeidet og gjort innspillinger med mange kjente musikere og ensembler, som Ensemble Ernst, Oslo-Filharmonien, BIT20 Ensemble og Susanne Sundfør. I 2019 ga hun ut sitt første soloalbum *Postures* på LAWO Classics.

JENNIFER TORRENCE SLAGVERK

Jennifer Torrence er en Oslo-basert amerikansk perkusjonist og utøvende musikkforsker som hovedsakelig arbeider innen ny musikk. Hun er medlem av trioen Pinguins og tidligere første-perkusjonist i The Arctic Philharmonic. Torrence har studert ved Oberlin Conservatory of Music, University of California San Diego og mottok et

Fulbright-stipend for å studere ved Guildhall School of Music and Drama i Storbritannia. Hun har en kunstnerisk ph.d. fra Norges musikkhøgskole, hvor hun også underviser.

ANDERS EIDSTEN DAHL ORGAN

Anders Eidsten Dahl was educated as a cantor at the Norwegian Academy of Music under the tutelage of Terje Winge. After studying with Kåre Nordstoga, he earned a diploma in solo organ performance at the same institution. In 2003 he completed two years of studies with Hans Fagius, in the soloist class at the Royal Danish Academy of Music, Copenhagen, and held debut concerts in both Copenhagen and Oslo. Eidsten Dahl is sought after as an organ soloist, chamber musician, and harpsichordist, and has given organ concerts at festivals in a number of European countries. His repertoire ranges from the Baroque to our own time, with a main emphasis on J.S. Bach and music from the romantic organ tradition. Eidsten Dahl has served as cantor of Bragernes church in Drammen since 2001, where he bears, among other things, the artistic and administrative responsibility for the organ concert series

in the church. He has released a number of critically acclaimed albums on the LAWO label and received a work stipend for younger artists from the Governments Grants for Artists program. He is also an associate professor of organ at the Norwegian Academy of Music.

SUNNIVA RØDLAND HARP

Sunniva Rødland is a versatile and innovative musician who performs throughout Norway and is based in Nesodden outside of Oslo. She earned a diploma from the Norwegian Academy of Music where she studied with Willy Postma, and there she also completed the artistic doctoral program with the contemporary music project *Let the Harp Sound!* Rødland has premiered 16 solo works for harp and has had long-term collaborations with many composers. She has been a soloist at a number of renowned festivals, such

as The World Harp Congress, Angelica Festival and Ultima and has also performed as a soloist with orchestras including the Trondheim Symphony Orchestra, the Norwegian Wind Ensemble, and the Norwegian Radio Orchestra. She has collaborated and made recordings with many famous musicians and ensembles, such as Ensemble Ernst, the Oslo Philharmonic, BIT20 Ensemble, and Susanne Sundfør. In 2019, she released her first solo album, *Postures*, on the LAWO label.

JENNIFER TORRENCE PERCUSSION

Jennifer Torrence is an Oslo-based American percussionist and performing artistic researcher who specializes in contemporary music. She is a member of the Pinquins trio and former principal percussionist of The Arctic Philharmonic. Torrence studied at the Oberlin Conservatory of Music, University of California San Diego, and received a Fulbright Scholarship to study at the Guildhall School of Music and Drama in the UK. She has an artistic Ph.D. from the Norwegian Academy of Music, where she also teaches.

EKSTRAMUSIKERE MESSING I "GRIEGS AKKORD"

Trompet: Guro Bjørnstad Kraft,
Sebastian Haukås
Horn: Marie Solum Gran, Lena Wik, Benedicte Elnes
Trombone: Simen Rudi Solbakken
Basstrombone: Anders Dalhaug

EXTRA BRASS MUSICIANS "GRIEGS AKKORD"

Trumpet: Guro Bjørnstad Kraft,
Sebastian Haukås
Horn: Marie Solum Gran, Lena Wik,
Benedicte Elnes
Trombone: Simen Rudi Solbakken
Bass Trombone: Anders Dalhaug

SAUETELG

RECORDED IN BRAGERNES CHURCH, DRAMMEN, 29 APRIL, 1 MAY, 30 SEPTEMBER
AND 18 NOVEMBER 2019, AND IN SOFIENBERG CHURCH, OSLO, 4 MARCH 2020

PRODUCER: VEGARD LANDAAS

BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN

EDITING: VEGARD LANDAAS

MASTERING: THOMAS WOLDEN

ASSISTANT TO MR. DAHL: MATHIAS KRÅKENES

BOOKLET NOTES: NINA NIELSEN

ENGLISH TRANSLATION: LEANN CURRIE

BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG

COVER DESIGN: ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS

COVER ILLUSTRATIONS: ALAMY.COM

ILLUSTRATIONS: ARTISTS UNKNOWN SOURCE WIKIMEDIA COMMONS

ARTIST PHOTO (CASHEIM): LINE OWREN FOTOGRAFI

ARTIST PHOTO (CNYNORSK MESSINGKVINTETT): ANNA—JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS

ARTIST PHOTO (EGGEN): TOM SANDBERG

ARTIST PHOTO (EIDSTEN DAHL): ELIN EIKE WORREN

ARTIST PHOTO (CRØDLAND): BJØRN WAD

ARTIST PHOTO (TORRENCE): JULIANNE SCHÜTZ

THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM:

ARTS COUNCIL NORWAY

FUND FOR PERFORMING ARTISTS

NORWEGIAN SOCIETY OF COMPOSERS

LAWO
CLASSICS

LWC1221
© 2021 LAWØ | © 2021 LAWØ CLASSICS
WWW.LAWØ.NO

NILS HENRIK ASHEIM '1960
HORNFLOWERS

NYNORSK MESSINGKVINTETT
ANDERS EIDSTEN DAHL—ORGAN (1)
JENNIFER TORRENCE—PERCUSSION (3, 4)
BERGER IVER FÆRDER—TUBA (4)
SUNNIVA RODLAND—HARP (5)
CHRISTIAN EGGEN—CONDUCTOR (5)

1. SINGING STONES 2017 — 13.04
2. HORNFLOWERS 2019 — 11.49
3. BURNING ICE 1999 — 09.02
4. SCREAM SOFT 2002 — 10.16
5. GRIEGS AKKORD 1993/2007 — 07.56
6. HORNFLOWERS (INSTRUMENTAL VERSION) 2019 — 10.35

www.lawo.no
LAWO
CLASSICS
ALL RIGHTS RESERVED LAWØ CLASSICS
LWC1221 TT 62:46 © 2021 © 2021
CD STEREO / RECORDED IN DXD 24BIT/352.8KHZ

